

[Nymann]

de energiministeren om at skære det ud i pap: er det et dansk anliggende, eller er det ikke et dansk anliggende? Måske er det et fælles anliggende.

Energiministeren (Poul Nielson):

Jeg kan naturligvis ikke garantere, at den udtalelse, jeg nu agter at fremkomme med, kan forstås af hr. Nymann. Men det er et fælles anliggende.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. 492

9) Til *energiministeren* af:

Kalnæs (SF):

»Hvorledes kan ministeren sikre en så alsidig bedømmelse af forskningsaktiviteterne som muligt, når ministeren udnævner en af landets ivrigste atomkrafttilhængere til formand for det rådgivende energiforskningsudvalg og placerer energiministeriets forskningssekretariat på Risø, som er centrum for atomkraftforskningen i Danmark?«

Skriftlig begrundelse

Energiministeren udtalte i forespørgselsdebatten om energiforsyning den 13. februar 1980: »Mine overvejelser går her i retning af oprettelsen af et rådgivende forskningsudvalg til at sikre en så alsidig bedømmelse af forskningsaktiviteterne som muligt i indstillingerne til energiministeren.« (Folketingets forhandlinger 1979-80, 2. samling, sp. 5073).

Den nyudnævnte formand er en af landets allerivrigste atomkrafttilhængere, og han har den 7. april 1979 udtalt til Berlingske Tiden: »Det eneste, der er helt uden interesse at diskutere seriøst, er de såkaldte alternative energikilder. De er helt uden interesse for menneskeheden.«

Med denne udnævnelse og forskningssekretariatets geografiske placering på Risø synes det nemmere at få øje på ensidighed end alsidighed.

Energiministeren (Poul Nielson):

Mit svar er det, at jeg har besluttet at ned sætte et rådgivende forskningsudvalg for at sikre en så alsidig bedømmelse af energiforskningsaktiviteterne som muligt i indstil-

linger til ministeren vedrørende de enkelte aktiviteter på energiforskningsområdet. Dette udvalg vil bestå af 12 medlemmer, hvoraf 3 bliver udpeget efter indstilling fra energirådet, 3 fra planlægningsrådet for forskningen, 1 fra teknologirådet, 1 fra bestyrelsen for forsøgsanlægget Risø, 1 fra energistyrelsen og 3, som ministeren udpeger efter deres personlige egenskaber. Af disse sidste har jeg allerede udpeget den, der bliver formand for det nye forskningsudvalg, nemlig formanden for energirådet, professor Morten Lange.

Jeg mener – og det er selvfølgelig også det, jeg håber på – at jeg med denne sammensætning af udvalget får sikret mig en kvalificeret og bred rådgivning på dette område. Jeg skal undlade at kommentere forskellige antydninger i spørgsmålet om den nye formands mening om det ene eller det andet. Jeg forventer naturligvis, at såvel formanden som de øvrige medlemmer af udvalget giver en velafbalanceret vurdering under hensyntagen til det, der er de energipolitiske målsætninger for dansk energiforskning.

Hvad angår den administration af energiforskningsprogrammet, der er nødvendig, herunder også opfølgning og evaluering af projekterne og udarbejdelsen af nye projektforslag og planer, vil den blive varetaget af energiministeriets energiforskningssekretariat, som jeg agter at oprette snarest muligt. Det bliver en del af selve departementet i ministeriet, men geografisk placeret på arealerne ude ved forsøgsanlægget Risø. Det har der også været diskussion om, måske fordi mange – og i et vist omfang formentlig også spørgeren – har misforstået strukturen i dette og troet, at sekretariatet skulle være underlagt Risøs direktion og bestyrelse. Og kun hvis det var tilfældet, var der for så vidt en rimelig basis for at spørge, som der gøres her. Men det er ikke tilfældet, og frygten for, at Risø skulle styre og vurdere energiforskningen også på andre institutioner er for mig at se ubegrundet.

Placeringen på Risø er praktisk og sagligt velbegrundet. Den slags arbejde, som sekretariatet skal udføre, kræver faciliteter, som ikke findes i departementet og heller ikke naturligt i energistyrelsen. Det er simpelt hen en hensigtsmæssighedsbetragtning, der ligger bag denne afgørelse.

Kalnæs (SF):